

Hymnus.

Lustra sex qui jam
perégit,
Tempus implens corporis,
Sponte líbera Redemptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolándus stípíte.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mun-
dus,
Quo lavántur flúmine.
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitás;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufigo,
Quam sacer cruor perún-
xit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :

Unius, Trínique nomen
Laudet univérsitas. Amen.

V. Adorámus te Chri-
ste, et benedicimus tibi.
R. Quia per Crucem tuam
redemísti mundum.

Ad Benedictus, Aña. Su-
per ómnia ligna cedrórum
tu sola excélsior, in qua
vita mundi pepéndit, in
qua Christus triumphávit,
et mors mortem superávit
in aetérnum.

Oratio.

DEus, qui in præclára
salutíferæ Crucis in-
ventióne, passiónis tuæ
mirácula suscitásti : con-
céde, ut vitális ligni pré-
tio, aetérnæ vitæ suffrágia
consequámur. Qui vivis.

AD TERTIAM.

**Capit. Fratres, Hoc enim.
ut supra. 403.**

R. br. Hoc signum Crucis,
* Erit in cælo. Hoc si-
gnum. **V.** Cum Dóminus
ad judicándum vénerit.
Erit. **Glória.** Hoc signum.

V. Adorámus te Chri-
ste, et benedicimus tibi.
R. Quia per Crucem tuam
redemísti mundum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Galat. vj. d
Mihi autem absit glo-
riári, nisi in Cruce
Dómini nostri Jesu Chri-
sti : per quem mihi mun-

dus crucifíxus est, et ego
mundo.

R. br. Adorámus te Chri-
ste, * Et benedicimus tibi.
Adorámus. **V.** Quia per
Crucem tuam redemísti
mundum. Et benedicimus.
Glória Patri. Adorámus.

V. Omnis terra adóret
te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo
Dómine.

AD NONAM.

Capitulum. Philipp. ij.

Humiliávit semetípsum
factus obédiens usque
ad mortem, mortem au-
tem crucis. Propter quod
et Deus exaltávit illum, et
donávit illi nomen, quod
est super omne nomen.

R. br. Omnis terra ad-
óret te, * Et psallat tibi.
Omnis. **V.** Psalmum dicat
nómini tuo, Dómine. Et
psallat. **Glória.** Omnis.

V. Hoc signum Crucis
erit in cælo. **R.** Cum Dó-
minus ad judicándum vé-
nerit.

IN II. VESPERIS.

**Añæ et Capitulum de
Laudibus. 403.**

**Psalmi ut in j. Vesperis
de Comuni Apost. [2]
Hymnus ut in j. Vesp-
ris. 397.**

V. Hoc signum Crucis
erit in cælo. **R.** Cum Dó-

minus ad judicándum vé-
nerit.

Ad Magnif. Aña. Cru-
cem sanctam súbiit, qui
inférnum confrégit, accin-
ctus est poténtia, surrêxit
die tértia.

DIE VI. MAIL.

**S. Joannis ante Portam
Latinam.
Duplex majus.**

**Omnia de Comm. Apo-
stolorum [2] præter seq.**

**In utrisque Vesperis, ad
Magnificat, Aña.** In fer-
véntis ólei dólum missus
beátus Joánnes Apóstolus,
divína se protegénte grá-
tia illæsus exívit.

V. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui cónspicis,
quia nos úndique
mala nostra pertúrbant :
præsta quæsumus, ut beá-
ti Joánnis Apóstoli tui et
Evangelistæ intercésio
gloriósa nos protégat. Per
Dóminum.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima
beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. j.

Quod fuit ab initio,
quod audívimus,
quod vídimus ócu-
lis nostris, quod perspéxi-
mus, et manus nostræ con-

trectaverunt de verbo vitæ : et vita manifestata est, et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis : quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis ut gaudeatis, et gaudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis : Quoniam Deus lux est, et tenebræ in eo non sunt ullæ.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. **V.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. — Estote.

Lectio ij.

SI dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur, et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad

invicem, et sanguis Jesu Christi Filii ejus emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra : fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus : et discite a me, quia mitissimus, et humilis corde :

* Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **V.** Et inveniatis requiem animabus vestris. — Jugum.

Lectio iij. Cap. ij.

Filii mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiatio pro peccatis nostris : non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum, si mandata ejus observemus. Qui

dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc caritas Dei perfecta est : et in hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, et ipse ambulare.

R. Dum steteritis. [9]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri contra Jovinianum.

Lectio iv.**Lib. I.**

Moannes Apóstolus, unus ex discipulis Domini, qui minimus natu traditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi virginem repererat, virgo permansit : et ideo plus amatur a Domino, et recumbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxorem habuerat, interrogare non audet, illum rogat ut interroget : et post resurrectionem, nuntiante Maria Magdalene quod Dominus resurrexisset, uterque cucurrit ad sepulcrum, sed ille prævenit : cumque essent in navi, et piscarentur in lacu Genesareth, Jesus stabat in littore, nec sciabant

Apóstoli quem viderent : solus virgo virginem agnoscit, et dicit Petro : Dominus est.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem, et dicentem. — Isti sunt.

Lectio v.

Fuit autem Joannes et Apóstolus, et Evangelista, et Propheta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclesias ut magister : Evangelista, quia librum Evangelii condidit, quod excépto Matthæo, alii ex duodecim Apóstoli non fecerunt : Propheta, vidit enim in Patmos insula, in qua fuerat a Domitiano principe ob Domini martyrium relegatus, Apocalypsim, infinita futurorum mysteria continentem. Refert autem Tertullianus, quod Romæ missus in ferventis olei dolium, purior, et vegetior exiverit, quam intraverit.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et

dixerint omne malum adversum vos, mentiētes, propter me : * Gaudēte et exsultāte, quōniam merces vestra copiōsa est in cœlis. *℟.* Cum vos oderint hōmīnes, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejectionem nomen vestrum tamquam malum propter Fīlium hōmīnis. — Gaudēte.

LECTIO VI.

SED et ipsum ejus Evangelium multum distat a ceteris. Matthæus quasi de hōmine incipit scribere, Liber generatiōnis Jesu Christi, filii David, filii Abraham : Lucas a sacerdotio Zachariæ : Marcus a prophetia Malachiæ, et Isaïæ. Primus habet faciē hōmīnis, propter genealogiam : secundus faciē vituli, propter sacerdotium : tertius faciē leōnis, propter vocem clamantis in deserto, Parate viam Dōmini, rectas facite semitas ejus. Joānes vero noster quasi aquila ad superna volat, et ad ipsum Patrem pervenit, dicens : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VIJ. Cap. xx. c

IN illo tempore : Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri. *Lib. 3. Comment. in Matth. cap. xx.*



Inde opinionem regni habet mater filiorum Zebedæi, ut cum Dominus dixerit : Filius hōmīnis tradetur principibus sacerdotum et Scribis, et condemnabunt eum morte, et tradent Gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum; et ignominiam passionis timētibz discipulis nuntiaret; illa gloriam postulet triumphantis? Hac, ut reor, ex causa, quia post omnia dixerat Dominus : Et tertia die resurget; putavit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum, et hoc quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum : et aviditate feminea presentia cupit, immemor futurorum.

℟. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Dōmini biberunt, et amici Dei facti sunt. *℟.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Calicem.

LECTIO VIII.

Mater postulat, et Dominus discipulis loquitur : intelligens preces ejus ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in Scripturis divinis passionem intelligimus, juxta illud : Pater, si possibile est, transeat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retribuam Dōmino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Dōmini invocabo. Statimque infert quis iste sit calix : Pretiosa in conspectu Dōmini mors sanctorum ejus.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *℟.* Sancti per fidem vicerunt regna, operati

sunt justitiam. — Quorum. Gloria Patri. Quorum.

LECTIO IX.

QUæritur, quomodo calicem martyrii filii Zebedæi, Jacobus videlicet, et Joānes, biberint : cum Scriptura narret, Jacobum tantum Apostolum ab Herode capite truncatum, Joānes autem propria morte vitam finierit. Sed si legamus ecclesiasticas historias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in ferventis olei dolium, et inde ad suscipiendam coronam Christi athleta processerit, statimque relegatus in Patmos insulam sit : videbimus martyrio animum non defuisse, et bibisse Joānem calicem confessionis, quem et tres pueri in camino ignis biberunt, licet persecutor non fuderit sanguinem. *Te Deum. 18.*

DIE VIII. MAII.

In Apparit. S. Michaelis

Archangeli.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. 415.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2]

Hymnus.

TE splendor, et virtus
Patris,

Te vita, Jesu córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum coronam militat :
Sed explicat victor crucem
Michael salutis signifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlesti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbie
Sequámur hunc nos Prín-
cipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis corona glóriæ.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne, glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta
aram templi. ℞. Habens
thuríbulum áureum in
manu sua.

Ad Magnif. Aña. Dum
sacrum mystérium cérne-
ret Joánnes, Archángelus
Michael tuba cécinit: Ignó-
sce Dómine Deus noster,
qui áperis librum, et solvis
signácula ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órde-
Angelórum ministé-
ria, hominúmque dispén-

sas : concéde propítius, ut
a quibus tibi ministránti-
bus in cœlo semper assisti-
tur, ab his in terra vita
nostra muniátur. Per Dó-
minum.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem Archange-
lórum Dóminum, * Veníte
adorémus. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus. Te splendor,
ut supra.

In I. Nocturno.

Aña. Concússum est ma-
re, et contrémuit terra,
ubi Archángelus Michael
descendebat de cœlo.

**Psalmi trium Nocturno-
rum ut in Officio votivo
de SS. Angelis. [273]**

Aña. Laudémus Dómi-
num, quem laudant An-
geli, quem Chérubim et
Séraphim, Sanctus, San-
ctus, Sanctus, proclámant.

Aña. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini de manu Angeli.

℣. Stetit Angelus juxta
aram templi. ℞. Habens
thuríbulum áureum in
manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. vij. c



Spiciébam donec
throni pósiti sunt,
et antiquus dié-
rum sedit : vestiméntum
ejus cándidum quasi nix,

et capilli cápitis ejus quasi
lana munda : thronus ejus
flammæ ignis : rotæ ejus
ignis accensus. Flúvius
igneus, rapidúsque egre-
diebátur a fácie ejus. Míl-
lia millium ministrábant
ei, et decies millies centé-
na millia assistébant ei :
judícium sedit, et libri
apérti sunt. Aspiciebam
propter vocem sermónum
grándium, quos cornu il-
lud loquebátur : et vidi
quóniam interfécta esset
béstia, et periúisset corpus
ejus, et tráditum esset ad
comburendum igni.

℞. Factum est siléntium
in cœlo, dum committeret
bellum draco cum Michaé-
le Archángelo : * Audíta
est vox millia millium di-
céntium, Salus, honor, et
virtus omnipoténti Deo.
℣. Millia millium ministrá-
bant ei, et decies centéna
millia assistébant ei. —
Audíta.

Lectio ij.

Cap. x.

DIE autem vigésima et
quarta mensis primi
eram juxta flúvium mag-
num, qui est Tigris. Et
levávi óculos meos, et vi-
di : et ecce vir unus vestí-
tus líneis, et renes ejus
accínti auro obrizo : et
corpus ejus quasi chrysó-

lithus, et fácies ejus velut
spécies fúlguris, et óculi
ejus ut lampas ardens :
et bráchia ejus, et quæ
deórsum sunt usque ad
pedes, quasi spécies æris
candéntis : et vox sermó-
num ejus ut vox multítu-
dinis. Vidi autem ego
Dániel solus visiónem :
porro viri, qui erant me-
cum, non viderunt : sed
terror nímius irrui super
eos, et fugerunt in abs-
cónditum. Ego autem re-
líctus solus vidi visiónem
grandem hanc : et non
remánsit in me fortítudo,
sed et spécies mea immu-
tata est in me, et emár-
cui, nec hábui quidquam
vírium.

℞. Stetit Angelus juxta
aram templi, habens thu-
ríbulum áureum in manu
sua : et data sunt ei incén-
sa multa : * Et ascéndit
fumus arómatum de manu
Angeli in conspéctu Dó-
mini. ℣. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi :
adorábo ad templum san-
ctum tuum, et confitebor
nómini tuo Dómine. — Et
ascéndit.

Lectio iij.

ET audivi vocem ser-
mónum ejus : et áu-
diens jacébam consterná-

tus super faciē meam, et vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tēgit me, et erexit me super gēnuā meā, et super articulos mānuum meārum. Et dixit ad me : Dániel vir desideriórum, intēllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermōnem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metuere Dániel : quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligēdum ut te affligeres in conspēctu Dei tui, exaudita sunt verba tua : et ego veni propter sermōnes tuos. Princeps autem regni Persārum rēstitit mihi viginti et uno diēbus : et ecce Míchael unus de principibus primis venit in adiutoriū meum, et ego remāsi ibi iuxta regem Persārum. Veni autem ut docerem te quæ ventūra sunt pópulo tuo in novissimis diēbus, quóniam adhuc visio in dies.

R. In conspēctu Angelórum psallam tibi, et adorābo ad templum sanctum tuum, * Et confitebor nómini tuo Dómine. **V.** Super misericórdia tua, et

veritate tua; quóniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. — Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Añā. Michael Archángele, veni in adiutoriū pópulo Dei.

Añā. Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Añā. Gloriósus apparuisti in conspēctu Dómini, propterea decorem induit te Dóminus.

V. Ascēdit fumus arómatum in conspēctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Lectio ib.

Eátum Michaélem Archángelum sapius homínibus apparuisse, et sacrórum librórum auctoritate, et véteri sanctorum traditione comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum, Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo, Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cuius radices incolunt Sipontini, Archángeli Michaélis fuit illústris apparitio.

R. Hic est Míchael Archángelus, princeps militiæ Angelórum : * Cujus honor præstat beneficia populórum, et oratio perducit ad regna cælórum. **V.** Archángelus Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. — Cujus honor.

Lectio v.

FActum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cuiusdam taurus longe discēderet : quem diu conquisitum, in áditu spelúncæ hærentem invenerunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagittam emisisset, retórta sagitta in ipsum récidit sagittarium. Quæ res cum præsentēs, ac deinceps ceteros tanto timóre affecisset, ut ad eam spelúncam própius accēdere nemo auderet ; Sipontini Episcopum cónsulunt : qui, indicto triumdiérum jejúnio et oratione, rem a Deo respóndit quæri oportere.

R. Venit Míchael Archángelus cum multitudine Angelórum, cui tradidit Deus ánimas sanctorum, * Ut perducat eas in paradísium exultatiónis. **V.** Emítte Dómine Spíri-

tum sanctum tuum de cælis, spíritum sapiētiæ et intelléctus. — Ut perducát.

Lectio vi.

Post tríduum Michael Archángelus Episcopum monet, in sua tutelá esse eum locum, eoque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Episcopus una cum civibus ad eam spelúncam ire pergít. Quam cum in templi cuiusdam similitúdinem conformátam vidissent, locum illum divinis officiis celebráre cœperunt : qui multis póstea miraculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácus Papa Romæ in summo circo sancti Michaélis ecclésiā dedicávit tertio Kalēdas Octóbris : quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia celebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitione consecrátus est.

R. In tēpore illo consúrget Michael, qui stat pro filiis vestris : * Et veniet tēpore, quale non fuit, ex quo gertes esse cœperunt, usque ad illud. **V.** In tēpore illo salvá-

bitur pópulus tuus omnis, qui inuénit fúerit scriptus in libro vitæ. — Et. **Gloría Patri.** Et.

In III. Nocturno.

Añã. Angelus Archàngelus Michael, Dei núnlius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

Añã. Data sunt ei incensa multa, ut adolèret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Añã. Multa magnália de Michaële Archàngelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

℟. In conspèctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **℟.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij.

IN illo témpore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. xvij.

ION nisi reuersos in natúram puerórum introire regnum cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerilem vitia

cóporum nostrórum, animæque reuocánda. Púeros autem, credentes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reuerténdum igitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspèctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobiscum est. **℟.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

VÆ huic mundo ab scándalis. Humilitas passiõnis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humana, quod sub deformitáte crucis, æternæ glóriæ Dóminum nóluit accíperè. Et quid mundo

tam periculósum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait veníre scándala : quia ad sacraméntum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiõnis humilitas esset explénda.

℟. Michael Archàngelus venit in adiutórium pópulo Dei, * Stetit in auxiliium pro animábus justis.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Stetit. **Gloría Patri.** Stetit.

Lectio ix.

VIdéte ne contemnátis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcipue, qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pèrdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsent fidélium oratiõnibus. Præesse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiõnes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculóse ille con-

témnitur, cujus desidéria, ac postulatiõnes ad æternum, et invisibilem Deum ambióso Angelórum famulátu ac ministèrio pervehúntur.

Te Deum. 18.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

2. Dum præliarétur * Michael Archàngelus cum dracóne, audita est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archàngele Michael, * constitui te princípem super omnes ánimas suscipiendas.

4. Angeli Dómini Dóminum benedicite in æternum.

5. Angeli, Archàngeli, * Throni, et Dominatiõnes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capítulum. Apoc. j.

SIgnificávit Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimoniõnum perhibuit verbo Dei, et testimoniõnum Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriste, sanctorum de-
cus Angelorum,
Gentis humanæ Sator, et
Redemptor,
Coelitus nobis tribuas
beatas
Scandere sedes.

Angelus pacis Michael in
aedes
Coelitus nostras veniat;
serenæ
Auctor ut pacis lacrymo-
sa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gabriel, ut
hostes
Pellat antiquos, et amica
cælo,
Quæ triumphator stáruit
per orbem,
Templa revisat.

Angelus nostræ medicus
salutis
Adsit e cælo Raphael, ut
omnes
Sanet ægrótos, dubiosque
vitæ
Dirigat actus.

Virgo dux pacis, Genitrix-
que lucis,
Et sacer nobis chorus An-
gelorum
Semper assistat, simul et
micantis
Regia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas
beata

Patris, ac Nati, pariterque
sancti
Spiritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum. Amen.
¶ Stetit Angelus juxta
aram templi. ✠. Habens
thuribulum áureum in
manu sua.

Ad Bened. Aña. Factum
est siléntium in cælo, dum
draco committeret bel-
lum : et Michael pugná-
vit cum eo, et fecit victó-
riam, allelúia.

Oratio.

DEus, qui miro ordine
Angelorum ministé-
ria, hominumque dispén-
sas : concéde propítius, ut
a quibus tibi ministránti-
bus in cælo semper assisti-
tur, ab his in terra vita
nostra muniátur. Per Dñ.

AD TERTIAM.

Capitulum. ut ad Laudes. 415.
✠. br. Stetit Angelus,
* Juxta aram templi. Ste-
tit. ¶. Habens thuribulum
áureum in manu sua. Jux-
ta. Glória Patri. Stetit.

¶. Ascéndit fumus aró-
matum in conspectu Dó-
mini. ✠. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. v. c
AUdivi vocem Angeló-
rum multorum in
circúitu throni, et animá-

lium, et seniórum : et erat
númeruseórum millia mil-
lium, voce magna dicén-
tium : Salus Deo nostro.
✠. br. Ascéndit fumus
arómatum, * In conspectu
Dómini. Ascéndit. ¶. De
manu Angeli. In. Glória
Patri. Ascéndit.

¶. In conspectu Angeló-
rum psallam tibi Deus
meus. ✠. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. xij. b
FActum est prælium
magnum in cælo :
Michael, et Angeli ejus
præliabántur cum dracó-
ne, et draco pugnabat, et
ángeli ejus : et non præ-
valuérunt, neque locus in-
véntus est eórum ámplius
in cælo.

✠. br. In conspectu An-
gelorum, * Psallam tibi
Deus meus. In conspectu.
¶. Adorábo ad templum
sanctum tuum, et confité-
bor nómini tuo. Psallam.
Glória. In conspectu.

¶. Adoráte Deum. ✠. Om-
nes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS.

Aña et Capit. de Laud.
Psalmi de Domin. 141.
et loco ultimi, Ps. Confite-
tébor tibi... quóniam. 159.

Hymnus. Te splendor. ut
in j. Vesp. 410.

¶. In conspectu Angeló-
rum psallam tibi Deus
meus. ✠. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña. Prin-
ceps gloriosissime, Mi-
chael Archángèle, esto
memor nostri : hic, et ubi-
que semper precáre pro
nobis Fílium Dei, allelúia,
allelúia.

DIE IX. MAIL.

S. Gregorii Nazianzeni
Episc. Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. [70] præter sequen-
tia. (m. t. v.)

In utrisque Vesperis ad
Magnif. Aña. O Doctor
óptime, Ecclesiæ sanctæ
lumen, beáte Gregóri, di-
vinæ legis amátor, depre-
cáre pro nobis Fílium Dei.
¶. Amávit eum.


Oratio.

DEus, qui pópulo tuo
ætérnæ salutis beá-
tum Gregórium miní-
strum tribuísti : præsta
quæsumus, ut quem Do-
ctórem vitæ habúimus in
terris, intercessórem ha-
bére mereámur in cælis.
Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.


In II. Nocturno.

Lectio ib.

 Regorius, nobilis Cappadox, ex singulari divinarum litterarum scientia Theologi cognomen consecutus, Nazianzi in Cappadocia natus, Athenis in omni disciplinarum genere una cum sancto Basilio eruditus, ad studia sacrarum litterarum se convertit, in quibus se in cœnobio per aliquot annos exercuerunt, illarum sententiam non ex proprio ingenio, sed ex majorum ratione et auctoritate interpretantes. Qui cum doctrina et vitæ sanctitate florere; vocati ad munus prædicandæ evangelicæ veritatis, plurimos Jesu Christo filios pepererunt.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.


Lectio b.

 Regorius igitur aliquando domum reversus, primum Sasimorum Episcopus creatus est,

deinde Nazianzēnam Ecclēsiā administravit. Tum Constantinopolim ad eam regendam Ecclēsiā accersitus, cum civitatem hæresum purgatam erroribus ad catholicam fidem reduxisset, quod ei summum omnium amorem conciliare debebat, multorum paravit invidiam. Itaque cum inter Episcopos magna propterea esset facta seditio, sponte cedens episcopatu, illud Prophætæ dictum usurpavit : Si propter me commota est ista tempestas, dejicite me in mare, ut vos jactari desinatis. Quare Nazianzum reversus, cum illi Ecclēsiæ Eulalium præficiendum curasset, totum se ad contemplationem et scriptionem divinarum rerum contulit.

℞. Põsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio bj.

 Crispit autem multa et soluta oratione, et versibus, mirabili pietate et eloquentia : quibus do-

ctorum hominum, sanctorumque judicio id assecutus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietatis et catholice religionis regula reperiatur : nemo quidem jure vocare possit indubium. Consubstantialitatis Filii fuit acerrimus propugnator. Ut autem vitæ laude nemo ei præpositus est; sic et orationis gravitate omnes facile superavit. In iis scribendi ac legendi studiis ruri vitam monachi exercens, imperatore Theodosio ad cælestem vitam senio confectus migravit.

℞. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia. Ostendit Dominus. pro Doct. j. loco. [93]


DIE XVI. MAIL.

S. Ubaldi

Episcopi et Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. [70] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.


 Auxilium tuum nobis, Domine quæsumus, placatus impende : et intercessione beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis contra omnes diaboli nequias dexteram

super nos tuæ propitiationis extende. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

 Baldus, Eugubii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate et litteris egregie institutus; jamque adolescens, ut uxorem duceret, sæpe tentatus, nunquam tamen a proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus et Ecclēsiis distribuit : et canonicorum regularium ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquamdiu sanctissime vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata, ab Honorio secundo summo Pontifice Ecclēsiæ Eugubinae invitatus præficitur, et episcopalis consecrationis munere decoratur.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis

non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

AD suam itaque révér-
tens Ecclésiám, cum
de consuéta vivéndi ratió-
ne nihil ádmodum immu-
táset, in omni tamen vir-
tutum genere eo magis
eminére cœpit, quo effica-
cius aliórum étiam salú-
tem verbo et exémplo
procuráret, factus forma
gregis ex ánimo. Nam
victu parco, vestítu mo-
deráto, léctulo áspero et
paupérrimo, crucis morti-
ficatióne júgiter in suo
corpore circumferébat,
dum inexplébili oratiónis
stúdio spíritum quotidie
recreáret. Hinc admirábi-
lem illam mansuetúdinem
est adéptus, qua gravís-
simas injúrias et contu-
mélias non modo æqua-
nímiter tulit, verum étiam
mirífico dilectiόνis afféctu
persecutóres suos omni
benignitátis testimónio
complectebátur.

℞. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea :
* Manus enim mea auxi-
liábiturei. ℞. Inveni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. — Ma-
nus enim.

Lectio vi.

BIénio ántequam ex
hac vita migráret,
cum diútinis afflictarétur
infirmítatibus, inter acer-
bíssimos córporis cruciá-
tus, velut aurum in forná-
ce purgátum, Deo grátias
indesinénter agébat. Ad-
veniénteaudem sacro Pen-
tecóstes die, cum multis
annis Ecclésiám sibi com-
missam summa cum laude
gubernásset, sanctis opé-
ribus ac miráculis clarus
quievit in pace. Quem
Cœlestinus Papa tértius
in Sanctórum número
rétulit. Ejus virtus præci-
pue in effugándis spíríti-
bus immúndis elúcet. Cor-
pus vero per tot sæcula
incorrúptum magna fidé-
lium veneratióne in pátria
cólitur, quam non semel
a præsentí discrimine li-
berávit.

℞. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia.
Lectio sancti Evangelii.
de Communi. [81]
Vesperæ de sequenti.

DIE XVII. MAII.

S. Paschalis Baylon

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter se-
quentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Pa-
schálem Confessórem
tuum mirífica erga cór-
poris et sánguinis tui sa-
cra mystéria dilectiône
decorásti : concéde propi-
tius, ut quam ille ex hoc
divino convívio spíritus
percepit pinguédinem,
eámdem et nos percípere
mereámur. Qui vivis.

Fit Commem. præced.

Añã. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-
lam glóriæ induit eum, et
ad portas paradísi coroná-
vit eum. ℞. Justum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Aschális Baylon,
paupéribus piis-
que paréntibus in
óppido Turris Formósæ,
Seguntinæ diocésis in
Aragónia natus, a téneris
annis plura dedit futúre
sanctitátis indícia. Sorti-
tus ánimam bonam, ac
rerum cœlestium appríme
studiósam, puerítiam, at-
que adolescéntiam in gre-
gis custódia transégit;
quam ille vivéndi ratió-
nem ídeo præcipue dili-
gébat, quod humilitáti
fovéndæ, ac innocéntiæ

conservándæ in primis
útilem, atque opportunam
judicáret. Erat in victu
módicus, in oratióne as-
siduus, tantáque apud
coævos, et sócios florébat
auctoritáte, et grátia, ut
eórum lites compónens,
erróres córrigens, igno-
rántiam erúdiens, ac desi-
diam éxcitans, velut óm-
nium parens, et magister
máximo stúdio colerétur,
ac amarétur : beátus étiam
tuna plerisque appellátus.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimicis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
ætérnam. ℞. Justum dedú-
xit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

QUI vero in sæculo, ter-
ra nempe desérta et
inaquósa, ádeo feliciter
adoléverat, flos convál-
lium, plantátus in domo
Dómini, mirum ubique
sparsit sanctitátis odórem.
Igitur Paschális arrépto
vitæ severiórís institúto,
atque in órdine Minórum
strictiórís Observántiæ
Disalceatórum cooptá-
tus, exsultávit ut gigas ad
curréndam viam suam, to-

túmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magisque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam seráphicæ perfectiónis exéplar, ipsi quoque proveciões imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandóque reluctáriténtem jugi maceratióne afflictauit, atque in servitútem redégit; spiritum vero assidua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vij.

Deiparam Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicave-

rat, tamquam matrem quotidianis colébat obséquii, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharistiæ sacraméntum difficile dictu est quam ardénti teneretur devotiónis afféctu, quem defunctus étiam in cadávere retinere visus est, dum jacens in féretro ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritatem inter hæreticos públice palámque professus, multa, et grávia ob eam causam perpessus est: crebro étiam ad necem petitus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum manibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcique languébat amoris deliquio: quo témpore cœlestem illam sciéntiam hausisse crédito est, qua homo rudis, et illitterátus, de mystériis fidei difficillimis respondere, atque áliquot étiam libros conscribere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædixerat hora, feliciter migrávit ad Dóminum, anno salutis millésimo

quingentesimo nonagésimo secúndo, sexto decimo Kaléndas Júnii, eódem, quo natus fúerat, festo Pentecóstes recurrente, annum agens secundum supra quinquagésimum. Quibus aliisque virtútibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus quintus Póntifex máximus illum Beátum appellávit: Alexánder autem octávus Sanctorum catálogo ascripsit: tandem Leo decimus tertius peculiárem cœtuum eucharisticórum, item societátum ómnium a sanctíssima Eucharístia, sive quæ háctenus institútæ, sive quæ in pósterum futúrae sunt, Patrónum cœlestem declarávit et constituit.

R. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, fratres. de Communi. [108]

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XVIII. MAIL.

S. Venantii

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [29] præter seq.

Si hoc Festum in utris-

que Vesp. habeat solam Commem., tunc Hymn. ad j. Vesp. conjungitur cum Hymno ad Matutin., cum conclusione Sit laus Patri. Si vero integras habeat tantum ij. Vesperas, tunc Hymn. Martyr Dei. dicitur ad Matutinum, Athléta Christi. ad Laudes, Hymn. Dum nocte. dicitur in ij. Vesp. Alias dicitur uti infra inscribitur.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Jacobi j. b



Béatus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitæ, quam remisit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Martyr Dei Venántius, Lux et decus Camértium,

Tortóre victo et júdice, Lætus triúmphum concínit.

Annis puer, post víncula, Post cárceres, post vébera,

Longa fame freméntibus, Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ Parcit leónum immánitas, Pedésque lambunt Mártyris,

Iræ famisque immémores.

Verso deorsum vértice
Haurire fumum cógitur :
Costas utrimque et viscera
Succensa lampas ústulat.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

✠. Glória et honóre.

Ad Magnif. Añã. Iste
sanctus pro lege Dei sui
certavit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non
tímuit : fundátus enim
erat supra firmam petram.

Oratio.

Deus, qui hunc diem
beáti Venántii Már-
tyris tui triúmphi conse-
crásti : exáudi preces pó-
puli tui, et præsta; ut qui
ejus mérita venerámur,
fidei constántiam imité-
mur. Per Dóminum.

Comm. præced. Añã. Hic
vir despiciens mundum
et terréna, triúmphans, di-
vítias cœlo cóndidit ore,
manu. ✠. Justum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Gén-
tium,
Deique amóre sáucius
Vitæ pericla despicit.
Loris revinctus áspers,
E rupe præceps vólvitur :

Spinéta vultum lánçant:
Per saxa corpus scíndi-
tur.

Dum membra raptant
Mártyris,

Languent siti satéllites :
Signo crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiae írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrunt.

In II. Nocturno.

Lectio ib.



Enántius Camers
quíndecim annos
natus, cum chri-
stiánæ religiónis accusa-
rétur apud Antíochum, qui
sub Décio imperatóre Ca-
meríno præerat, in porta
civitátis præsi se obtu-
lit : quem ille pollicitatió-
nibus ac terróribus diu
tentátum, flagris cædi et
vinculis astringi jussit :
sed iis mirabiliter ab An-
gelo solútus, lampádibus
póstea adúritur, atque in-
vërso ore fumo supposito
suspenditur. Ejus constán-
tiam in tormentis demirá-

tus Anastásius Corniculá-
rius, et quod eum ab An-
gelo íterum solútum, cán-
dida veste supra fumum
ambulántem vidisset, in
Christum crédidit, et a
beáto Porphyrio Presby-
tero cum familia baptizá-
tus, paulo post martyrii
palmam cum eódem pro-
mérui.

✠. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem
aetérnam. ✠. Descendítque
cum illo in sóveam : et in
vinculis non dereliquit
eum. — Et dedit.

Lectio b.

AT Venántius præsi
sistitur, et ab eo íte-
rum frustra tentátus ut
Christi fidem deséret, in
cárcerem conjicitur : quo
Attalus præco míttitur,
qui ei dicat, se quoque
Christiánum fuisse, et ei
nómini proptérea renun-
tiásse, quod cognovisset,
ináne esse fidei commén-
tum, quo Christiáni præ-
séntibus se ábdicant ob-
vanam futurórum spem.
Verum nóbilis Christi
athléta cállidi hostis insi-
dias non ignórans, diaboli
minístrum a se pénitus

rejécit. Quare ad præsidem
íterum addúcto omnes
contúsi sunt dentes, ma-
xillæque confráctæ : atque
ita cæsus in sterquilínium
dejícitur. Sed inde ab An-
gelo quoque eréptus, rur-
sus stetit ante júdicem :
qui, Venántio adhuc lo-
quente, e tribunáli céci-
dit, et in ea voce, Verus
est Venántii Deus, nostros
deos destrúite, exclámans
exspirávit.

✠. Desidérium ánimæ
ejus tribuísti ei Dómine,
* Et voluntáte labiórum
ejus non fraudásti eum.
✠. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcedinis : posuísti in cá-
pite ejus corónam de lá-
pide pretiósio. — Et.

Lectio bj.

Quod cum præsi nun-
tiátum esset, extém-
plo Venántium leónibus
óblici jussit, qui, naturáli
feritáte omíssa, ad ejus se
pedes abjecerunt : ínterim
ille pópulum Christi fidem
edocébat. Quare inde
amótus, íterum in cárce-
rem tráditur. Cumque po-
strídie præsi referret
Porphyrius, se per visum
noctu pópulos, quos Ve-
nántius aqua tingébat,
claríssima luce fulgéntes,